

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 011319 14 Uvp
Banja Luka, 06.04.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Želimira Barića, predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Merside Bjelobrk članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi V.M. iz B., Ul. ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 1146614409 od 13.12.2012. godine, protiv tuženog Fonda za ... RS – Odjeljenja za ... B.1, ..., u predmetu ostvarivanja prava po osnovu invalidnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 011319 13 U od 12.02.2014. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 06.04.2016. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 011319 13 U od 12.02.2014. godine se preinačava, tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rješenje Filijale tuženog u B. broj 1146614409 od 01.06.2012. godine, a kojim tužiocu nije priznato pravo na invalidsku penziju, s tim da će prava po osnovu preostale radne sposobnosti riješiti u svojoj radnoj organizaciji.

U obrazloženju pobijane presude sud navodi da je osnovni prigovor tužbe da je ocjena radne sposobnosti za tužioca vršena za radno mjesto referent za pravne poslove, a ne za rukovodioca Službe pravno-kadrovskih poslova, iako se iz dokumentacije u spisu predmeta zaključuje da je na osnovu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.07.2008. godine tužilac bio raspoređen na radno mjesto rukovodioca Službe za pravno-kadrovske poslove u ZP E. AD B., a iz ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 19.10.2011. godine da je raspoređen na radno mjesto referent za pravne poslove, tako da je ocjena radne sposobnosti vršena za radno mjesto referent za pravne poslove, a u prilog tome su i podaci iz obrasca P-3, u kojem je navedeno do kada je tužilac obavljao poslove rukovodioca Službe pravno-kadrovskih poslova (do 31.10.2011. godine), a od 01.11.2011. godine, poslove referenta za pravne poslove. Sud je zaključio da je postupak utvrđivanja preostale radne sposobnosti za drugi posao sa punim radnim vremenom, proveden u skladu sa odredbama član 49. – 68. Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 134/11 u daljem tekstu ZPIO) i u skladu sa članom 19. Pravilnika o ocjenjivanju radne sposobnosti u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 84/02 – 41/10 u daljem tekstu Pravilnik).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka koja su od uticaja na rješenje stvari. Ističe da u presudi nisu cijenjeni pravno relevantni navodi tužbe, jer da nisu navedeni propisi na osnovu kojih je odbijen njegov tužbeni zahtjev vezan za pogrešno utvrđivanje radnog mjesta, odnosno posla na kojem je nastalo smanjenje sposobnosti za rad, a time i utvrđenog prava po osnovu invalidnosti iz člana 49., 54., 55., 56. i 57. ZPIO. Ističe da je u tužbi istakao da ni u osporenom aktu nije odlučeno o njegovim žalbenim prigovorima zbog čega su povrijeđena pravila postupka sadržana u odredbama člana 194. 196. i 197. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP). Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine i vrati na ponovno suđenje.

Tuženi organ je u odgovoru na zahtjev istakao da osporenim aktom nisu povrijeđene odredbe ZPIO, niti pravila postupka zbog čega ostaje kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, osporeni akt, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Nije sporno među strankama u ovom upravnom sporu, da je kod tužioca utvrđena preostala radna sposobnost za drugi posao sa punim radnim vremenom, od 30.05.2012. godine; da je uzrok invalidnosti bolest, te da tjelesno oštećenje postoji po Listi tjelesnih oštećenja u visini od 60% počev od 01.09.1992. godine, zbog bolesti. U nalazu, ocjeni i mišljenju Odjeljenja za ... B. od 27.06.2012. godine, naznačeno je da je tužilac istakao da je ocjena invalidnosti od strane Odjeljenja za ... (30.05.2012. godine) nepravilno cijenjena za posao rukovodioca Službe pravno-kadrovski poslova jer da on obrazac P-3 nije potpisao, a da u tom obrascu popunjenom od strane poslodavca stoji opis poslova – referent za pravne poslove. Zbog činjenice da je poslodavac u obrascu P-3 naveo da je tužilac raspoređen na radno mjesto-referent za pravne poslove, utvrđeno je da kod tužioca postoji invalidnost – preostala sposobnost za drugi posao sa punim radnim vremenom, na osnovu uvida u medicinsku i radnu dokumentaciju (P-3). Tako utvrđene činjenice je prihvatio prvostepeni organ ne dajući razloge zbog čega nisu prihvaćeni prigovori tužioca.

Spisima upravnog predmeta priložen je ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen između tužioca i poslodavca dana 19.10.2011. godine u B. Članom 10. tog ugovora je određeno da se isti primjenjuje od 01.11.2011. godine. Konstatovano je da je ugovor dostavljen tužiocu dana 20.06.2012. godine.

Odredbom stava 1. člana 49. ZPIO je određeno da invalidnost kod osiguranika u obaveznom osiguranju postoji kad se utvrdi da je, zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju koje se ne mogu otkloniti liječenjem ili medicinskom rehabilitacijom, nastalo smanjenje ili gubitak sposobnosti za rad na radnom mjestu, odnosno poslu koji je obavljao na dan ocjene radne sposobnosti ili koji je obavljao prije prestanka osiguranja.

Prema članu 17. Pravilnika, u njegovom relevantnom dijelu, uz zahtjev za ocjenu radne sposobnosti dostavljaju se podaci o radnom mjestu na koje je osiguranik bio raspoređen prije pokretanja postupka za ostvarivanje prava po osnovu invalidnosti (Obrazac P-3).

Tužilac je u žalbi koju je izjavio protiv prvostepenog rješenja istakao da se nalazio na bolovanju neprekidno od 14.09.2011. godine do oktobra 2011. godine, a po dobijanju prvostepenog rješenja da je potpisao novi ugovor o radu dana 20.06.2012. godine, plašeći se da mu ne bi prestao radni odnos; da je na bolovanje otišao sa radnog mjesta rukovodilac Službe pravno kadrovskih poslova, pa da su to poslovi koji su mogli uticati na pogoršanje njegovog zdravstvenog stanja do utvrđivanja preostale radne sposobnosti, a nikako poslovi referenta za pravne poslove koji su, kako navodi, pogrešno navedeni u rješenju a koje nije obavljao. Na ove žalbene prigovore tuženi organ se nije izjasnio, a u obrazloženju osporenog akta je samo konstatovano da žalba nije osnovana, dodajući da je Odjeljenje za ... utvrdilo činjenice da zdravstveno stanje tužioca nije umanjilo njegovu radnu sposobnost u tolikoj mjeri da bi postojao gubitak radne sposobnosti, zbog čega da nisu ispunjeni uslovi iz člana 60. ZPIO za ostvarivanje prava na invalidsku penziju.

Na ovaj način je tuženi povrijedio pravila postupka sadržana u odredbama člana 230. i 197. stav 2. ZOUP, jer u obrazloženju osporenog akta nisu ocijenjeni svi navodi žalbe. Na što je osnovano tužilac ukazao u tužbi, ponavljajući razloge koje je istakao u žalbi, a to je prigovor da nije pravilno cijenjena njegova radna sposobnost u odnosu na posao koji je obavljao prije odlaska na bolovanje. Sud nije dao odgovore na te navode, iako ih je konstatovao u obrazloženju presude, zbog čega nisu dati odgovori na pravno relevantne navode tužbe čime je povrijeđena odredba člana 33. stav 1. ZUS. Zbog navedenih nedostataka nije moguće ispitati zakonitost pobijane presude, i osporenog akta, jer nisu dati odgovori na bitne prigovore žalbe i tužbe da nisu utvrđene odlučne činjenice za pravilnu primjenu odredaba člana 49. tačka 1. ZPIO i člana 17. Pravilnika, a navedene nedostatke osporenog akta nije otklonio sud u pobijanoj presudi. Proizlazi da nije raspravljeno koje je poslove tužilac obavljao na dan ocjene radne sposobnosti odnosno prije pokretanja postupka za ostvarivanje prava po osnovu invalidnosti, što je od uticaja na pravilnu primjenu odredaba člana 57. v) ZPIO.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da su pobijanom presudom ostvareni razlozi povrede iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu odredaba člana 40. stav 2. i 3. istog zakona, zahtjev uvažava, tako da se presuda preinačava i tužba uvažava i osporeni akt poništava, jer su ostvareni razlozi za poništenje tog akta propisani odredbama člana 10. tačka 2. i 4. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Želimir Barić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić